

Naročnina mesečno
18 Lir, za inozem-
stvo 20 Lir — ne-
deljska letnja ce-
loletno 34 Lir, za
inozemstvo 50 Lir.
Ček. rač. Ljubljana
10.650 za naročnino
in 10.349 za inserate.

Podružnica:
Novo mesto.

Izključna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega in tujega
izvora: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 6, Ljubljana.
Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 6, Ljubljana.
Telefon 4001—4005.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana
ed estera: Unione Pubblicità Italiana S. A., Milano.

SCLOVENECC

Abbonamenti: Mese
18 Lire; Estero, me-
se 20 Lire, edizione
domenica, anno 34
Lire, Estero 50 Lire.
C. C. P. Ljubljana
10.650 per gli abbo-
namenti; 10.349 per
le inserzioni.
Filiali:
Novo mesto.

Izbaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku.

Vojno poročilo št. 935

Siloviti boji v Sirti

V Sirti in južni Libiji so bili zajeti
sovražni ujetniki in zaplenjeno je bilo
vojno gradivo — Bombe na alžirski
letališča

Glavni Stan Italijanskih Oboroženih Sil ob-
javlja:

Nasprotni poskusi ovirati določene premike
osnih enot v Sirti so propadli po silovitih bojih,
v katerih smo zajeli ujetnike in zaplenili vojno
gradivo.

V predpušavski pokrajini južne Libije so
saharski oddelki razpršili sovražne skupine, uni-
čili nekaj vozil ter prijeli nekaj ujetnikov.

Naši lovci so tudi obstreljevali in zažigali an-
gleška oklepna vozila.

Nemško letalstvo je bombardiralo alžirska
letališča oporišča, zasedena od anglo-amerikanskih
sil ter je posebno močno delovalo nad napravami
v Philippevilleju. Nemški lovci so v boju
sestrelili tri letala.

Letalski napadi so povzročili izgube med pre-
bivalstvom v Sfaxu in Tunisu. Tri napada-
joča letala, ki jih je zadelo protiletalska obramba,
so tresčila na tla blizu zadnjega mesta.

Novih 18 trgovskih ladij potopljenih

Nemške podmornice so potopile 18 trgovskih ladij z 98.000 tonami ter en rušilec — Pri Toropcu obkoljene
sovjetske sile uničene — Hude sovjetske izgube pri Tereku ter med Volgo in Donom

Hitlerjev glavni stan, 17. dec. Nemško vrhov-
no poveljstvo objavlja naslednje število poročilo:
Nemške podmornice so potopile v severnem,
južnem in srednjem Atlantiku ter na mor-
skem področju okrog Kapskega mesta 18
trgovskih ladij s skupno 98.000 tonami ter 1 ru-
šilec iz konvoja. Tri nadaljnje ladje so bile tor-
pedirane.

Med potopljenimi ladjami je tudi več velikih
petrolejskih ladij.

Hitlerjev glavni stan, 17. dec. Nemško vrhov-
no poveljstvo objavlja:

Cete kopne vojske in orožja SS so na pod-
ročju Tereka s hudimi izgubami za sovražnika
odbile sovjetski napad.

Nemške in rumunske čete so s podporo boj-
nih letal vrgle sovražnikov napad med Volgo
in Donom dalje nazaj ter zavrnile v velikem
Donskem kolenu močnejše sovražnikove
sile deloma v protinapadu. Uničenih je bilo 30
oklepnih voz.

Z uporabo močnejših pehotnih in oklepnih
sil je sovražnik nadaljeval svoje napade proti
odseku italijanskih čet na reki Donu. S sode-

lovanjem nemških oddelkov sta tukaj pehota in
letalstvo prizadejala sovražniku visoke izgube v
ljudih in gradivu. Borbe trajajo še dalje.

Južno od Rževa so se razsuli ponovni
sovražnikovi napadi ob izgubi 50 oklepnih voz.
Uničenje jugovzhodno od Toropca obkolje-
nih sil je bilo zaključeno. Razen najtežjih
krvavih izgub se je tamkaj število ujetnikov
povečalo na 4200, razen tega pa je bilo uniče-
nih ali pa zaplenjenih 542 oklepnih voz, 447 to-
pov, veliko število težkega in lahkega pehot-
nega orožja, nad 1000 tovornih avtomobilov in
zelo veliko drugega vojnega materiala.

V severnem odseku so se izjalovili krajev-
ni nasprotnikovi napadi. Sovjeti so izgubili več-
raj 60 letal. Samo madžarski lovci so sestrelili
4 letala. Sedem nemških letal je bilo izgub-
ljenih.

V Cirenajki se je nemško-italijanska
oklepna armada po načrtu odmaknila proti za-
padu. Vsi nasprotnikovi poskusi, da bi posegel
v te premike, so bili s hudimi napadi zavrnjeni.
Novi težki letalski napadi nemških bojnih
letal so bili večeraj usmerjeni na pristanišče
naprave v Bengaziju.

V Alžiru in v tuniškem obmejnem
področju so oddelki letalstva nadaljevali z ob-
streljevanjem sovražnih letalskih in pomorskih
oporišč.

Posamezna angleška letala so v večerajšnjih
večernih urah izvedla nekaj motilnih napadov nad
severnozapadnim nemškim ozemljem.
En štirimotorni bombnik je bil sestreljen nad Ho-
landsko.

V južni Angliji so izvedla nemška bojna
letala podnevi napade na več krajev z razdiral-
nimi in zažigalnimi bombami. Eno letalo je po-
grešeno.

Berlin, 17. dec. AS. Danes zjutraj se je izve-
delo iz vzhodnega bojišča, da je bil obroč okoli
obkoljenih sovjetskih oddelkov pri Toropcu zmanj-
šan približno za eno tretjino in da obkoljeni sov-
jetski oddelki nimajo nobene možnosti za rešitev.
Vsi poskusi za zlom obroča so bili brezuspešni
in krvavi. Tudi boljševski vzbremenilni napadi
od zunanje strani niso uspeli. V berlinskih voja-
ških krogih smatrajo, da so vzroki sovjetskih ne-
uspehov velike izgube, zlasti izgube tankov, ki jih
je sovražnik utrpel zadnje dni.

Vladar pri otvoritvi akademskega leta v Campidogliju

Rim, 17. decembra. AS. Včeraj zjutraj je bila na
Campidogliju ob navzočnosti vladarja slovesna
otvoritev 17. akademskega leta višjih tečajev za
rimske študije, ki so pod pokroviteljstvom vlade.
Pri sprejemu vladarja so bili tajnik stranke, mini-
ster Bottai, ki je zastopal vlado, predsednik senata
Suardo, narodni svetnik Gray, ki je zastopal zbor-
nico lajšev in korporacij, predsednik italijanske
kr. akademije Federzoni, rimski guverner ter pred-
sednik zavra. Vladar je v spremstvu prvega pri-
bočnika generala Puntunija vstopil v dvorano Giu-
lio Cesare, kjer so ga viharno pozdravili. V dvo-
rani so bili zbrani mnogi diplomatski, politični,
znanstveni in kulturni odličniki ter visoki zastop-
niki oboroženih sil. Navzoči so bili tudi nemški po-
slanik von Mackensen, japonski odpravnik poslov,
italijanski poslanik pri sv. stolici, prefekt, zvezni
tajnik, armadni general, višji častniki, akademiki
in novinarji. Na vladarjevi desnici je bil kardinal
Pelegrietti. Predsednik C. Galassi Paluzzi se je
vladarju zahvalil za čast, ki jo je slovesnosti iz-
kazal s svojim obiskom, nato pa popisal obširno
delo, opravljeno v zavodu v preteklem akademskem
letu. Očrtal je tudi še bolj poglobljeno delo za
prihodnje leto ter poudaril narodno, znanstvene in
kulturne koristi, ki jih rodijo študiji o Rimu.
Nato je guverner knez Gia Giacomo Borghese

imel uvodno predavanje o urbanizmu. Govornik je
poudaril, kako važen je bil prispevek kr. zavoda,
ko se je lotil največjih vprašanj novega regulacij-
skega načrta rimskega mesta, ter nato prikazal
potrebno novega načrta, ki bo dobil ime po dvajseti
obletnici. Dejal je, da se more dotakniti vprašanja
samo s političnega in upravnega vidika, tehnične
podrobnosti pa da prepusti večakom. Nato je
omenil najnujnejše potrebe v tem problemu in
omnil Ducejevo svarilo, da »nas prekipeljavajo raz-
voj prestolnice ne sme premagati«. Največji pro-
blemi so v močnem porastu prebivalstva, ki se po-
zna v naraščajočem pomanjkanju stanovanj, in v
prometnih težavah starega mestnega predela, kjer
se razvija brzina modernega mestnega življenja.

Govornik je tudi poudaril potrebo bolj vne-
tega kmetijskega dela, ki je važno ne samo za pre-
hrano mesta, marveč tudi za hrano in gmočno
trdnost plemena. Zaključil je, da je treba tujo
nekdanjemu zavezniku, ki hoče Italijo podjarmiti
in ponižati, odgovoriti z najbolj ponosno besedo
tisoletne omike.

Predavatelju so po govoru vneto ploskali.
Nato je vladar zapustil dvorano ob viharjem
pozdravljanju navzočih in velike množice, ki se
je bila zbrala na Piazza del Campidoglio.

Enrico Celio — nov švicarski predsednik

Celiova izjava o prijateljstvu med Italijo in Švico

Bern, 17. dec. AS. Danes zjutraj je bilo zase-
danje švicarskih zveznih zbornic, ki so volile no-
vega državnega predsednika za leto 1943. Za zvez-
nega predsednika je bil izvoljen Enrico Celio. Za
izvolitev zadošča sicer 89 glasov, toda Celio je
dobil 177 glasov, kar dokazuje, kako velik ugled
uživa po vsej deželi. Predsednik Celio je bil rojen
leta 1889. v majhni vasi Ambri, ki leži 7 km od
Airole, rojstnega kraja bivšega švicarskega pred-
sednika Motte, čigar naslednik je Celio v zveznem
svetu. Družina Celio je italijanskega porekla in
Celio je bil kot Italijan najprej vzgojen v Milanu,
nakar je obiskoval katoliško univerzo v Freiburgu,
kjer sta mu bila učitelja Paolo Arcari in akademik
Julij Bartoni. Okrog 20 let je bil častnik v kan-
tonu Ticino, nakar je bil poklican na visoka mesta
v kantonu in pozneje je bil izvoljen za člana kan-
tonske vlade, ki ji je leta 1938. tudi predsedoval.
Svojo skrb je posvečal zlasti ticijski šoli ter ohrani-
tvi javnega reda v najrazburkanjših časih drž-
javljanskega življenja tega desetletja. Kakor je
znano, je bil poklican v zvezni svet takoj po Mol-
tovi smrti leta 1940. Njegova miselnost je razvidna
iz nekega nedavnega govora, v katerem je dejal:
»Pomislimo, da so vse naše mejne države Italija,
Nemčija in Francija svobodno spoštovala naše

ozemlje, našo neodvisnost in našo nevtralnost, do-
čim je bila usoda drugih evropskih držav kaj dru-
gačna. Ne pozabimo, da tudi v najhujši vojni Švi-
ca lahko svobodno posluje s sosednimi narodi s
pomočjo trgovskih pogodb, ki po načelu »daj —
dam« predstavlja bistvo narodnega gospodarstva.
Ce na prvem mestu omenim hitro sklenitev trgo-
vske pogodbe z Italijo, hočem s tem poudariti zna-
no in izdatno prijateljstvo te velike države do Švi-
ce in zadovoljstvo nas Ticinev, ki smo italijanski
rod v švicarski zvezi, kateri smo lahko posebno
ponosni in veseli takega prijateljstva.

Bern, 17. dec. AS. Po izvolitvi za švicarskega
predsednika je dal Enrico Celio naslednjo izjavo
dopisniku agencije Stefani: »Tičinec, kakor moj
velik prednik Luigi Motta, čigar učence sem od
prvih let svojega političnega delovanja, kakor on
visoko cenim prispevek, ki ga je skozi stoletja
dal italijanski genij skupno z italijanskim delom
civilizaciji in napredku in ne morem gledati na
odnosne med Italijo in Švico drugače kakor da
so navdahnjeni s čustvi vzajemnega prijateljstva.
To prijateljstvo ni od danes, ker ima svoje kore-
nine v tradiciji švicarskega ljudstva in zveznega
sveta.

Armira se hrabro vojskuje

Berlin, 17. dec. AS. Že tri dni omenja nem-
ško vojno poročilo čete italijanskega ekspedicijs-
kega zbora v Rusiji, ki junaško odgovarjajo na
sovražne napade ter ovirajo sovražnikovo napa-
dajnost s krvavimi izgubami, katere mu povzro-
čajo. Delovanje italijanskih vojakov je posledica
novega momenta v vojni na bojišču ob srednjem
Donu. Rusi že nekaj časa izvajajo novo delovanje
proti italijanskim odsekom. Očividno je bilo, da
so se pripravljali za večji nastop. Italijansko
ogledniško letalstvo je poročalo o prihodu novih
čet in sredstev na novo črto, kjer je bilo več ne-
dvomno pomembnih premikov. Sredi prejšnjega
tedna je prispelo tjakaj tudi mnogo lovskih letal

in bombnikov. Ko je bila priprava končana, je
boljševiško poveljstvo zaukazalo celo vrsto napa-
dov na različne točke, ki jih drži italijanski eks-
pedicijski zbor. V začetku tega tedna je bila
boljševiška iniciativa enotna. Toda kakor vedno
so naši vojaki ponosno zavrnili naskok sovjetske
pehote in konjenice, odbili celo vrsto napadov in
s silnimi protinapadi zelo povečali število sovraž-
nih izgub. Zadržanje italijanskih čet, ki so velik
činitelj v sklopu sil, s katerimi izvaja nemško vr-
hovno poveljstvo svoje operativne načrte, po svoje
prispeva k zlomu nad Timošenkom, ki je bil še
enkrat tepen na življenjsko važnem odseku za
Rusijo.

Francija je odgovorna za dogodke v Afriki

Bukarešta, 17. dec. AS. Divizijski general
Virgilio Economu — znani vojaški kritik lista
»Viatza« — razpravljajoč o najnovejšem položaju
v Afriki, zvrča na Francoze vso odgovornost za
zadnje dogodke. Da bi bila njegova zatrjevanja
prepričljivejša, ponavlja general Economu tisto,
kar je napisal o ponesrečenem poskusu pri Dieppu,
ki bi lahko imel drugačen uspeh le, ako bi se
izvedel na obalah nezasedene Francije. To se je
v resnici zgodilo z angleško-ameriškim izkrcan-
jem v Afriki. Francoška Afrika je bila anglo-
amerikancem ponujana in s to ponudbo se je Fran-
cija odpovedala svoji svobodi, svoji kolonialni
moči in svoji mornarici. Edina rešilna možnost za
Francijo je bila v odkritem sodelovanju z osnimi

silami. Francija pa je hotela obratno. Kakšen po-
men ima torej zdaj nadaljevanje komedije z usta-
navljanjem enotne stranke? V Afriki ni bilo vo-
jevanja; Angloamerikanci so se izkrcali s po-
močjo admirala Darlana in generala Bethoarda,
ki sta sporočila Anglosasom, na katerih točkah
afriške obale naj se izkrcajo. Tako so Angloame-
rikanci v resnici zasedli ozemlje, ki jim je bilo
prostovoljno odstopljeno s smešno burko navidezne
obrambe.

Zmešnjava v francoski Severni Afriki

V Severni Afriki se bore za oblast kar štiri »Francije«

Tanger, 17. decembra. AS. V francoski Se-
verni Afriki je položaj vedno bolj zamotan in
grotesken. Francozi, Judje in muslimani so
drug z drugim nezadovoljni in brez prave
orientacije. Francozi, ki so n. pr. toliko delali
za De Gaullea in Angleže, so se naenkrat zna-
šli pred Darlanom in Amerikanci. Judje, ki so
se že veselili, da bodo končno lahko po mili
volji pritiskali Arabce, sedaj z žalostjo gledajo
Amerikance, ki z obljubami privabljajo mu-
slimanske mase, ki Jude nausmiljeno sovražijo
in bi jih radi uničili kakor v Palestini. Musli-
mani pa so zopet s svoje strani zelo nezado-
voljni, ker so ameriške obljube v nasprotju s
sedanjim dejanskim položajem. Končno je za-
nimivo še to, da general Giraud, ki je znan po
tem, da rad v vsako stvar vtakne svoj nos, po-
tuje po Maroku ter ima številne govore »v
imenu narodnega bratstva častitljive Francije«.
Njegova izredna radovednost in zanimanje za
nekatera politična in vojaška vprašanja, kakor
tudi njegove nejasne besede o potrebi najop-
jeja narodnega edinstva do vseh morebitnih
dogodkov gredo na živce mnogim ameriškim

gospodarjem. Muslimanski intelektualci ne mo-
rejo razumeti, kako se morejo nekateri vodi-
telji francoske armade in mornarice, ki so zlo-
činsko prodali svojo čast in čast svoje države,
predstavljati javnosti in govoriti v imenu slave
Francije. Tudi ne morejo razumeti v imenu
kateri Francije govorijo ti izdajalski voditelji,
kajti obstajajo štiri Francije, ki se bore za
vrhovno oblast: vichyjska Francija, ki zahteva
oficielno oblast, degaullejeva Francija, ki jo
podpirajo Anglosasi, Darlanova Francija, kate-
ra se opira na dolarje in končno Giraudova
Francija, za katero se še ne ve, kdo jo podpira.
Po dobrih informacijah je Giraud še Darla-
nov agent, ki ima nalogo odstraniti ameriško
in angleško pozornost od mučnega Darlanove afe-
re. Toda Amerikanci niso zadovoljni z njego-
vimi govori in ob vsaki priložnosti zatrjujejo
francoskim generalom, da so v washingtonski
službi in da so bile njihove zasluge velikoduš-
no poplačane. Ameriške oblasti so zapovedale,
da morajo biti poleg vsake francoske zastave
izobešene 4 ameriške.

Novi izgredi v Indiji

Bangkok, 16. decembra. AS. Velike de-
monstracije, katerih se je udeležilo na deset-
tisoče Indijcev, so bile v Bombayu zaradi
smrti zasebnega tajnika Mahatme Gandhija,
Mahadeva v ječi Peone. Demonstranti so po
cestah preklinjali Angleže in vzklikali svobod-
ni Indiji. Po vesteh neke tajne indijske
radijske postaje je bolehnj Mahadev umrl za-
radi mučenja v ječi. Iz jejniške bolnišnice so
ga prestavili v celico. Policija je razpršila de-
monstrante s svinčnimi palicami in je areti-
rala 400 ljudi.

V industrijskem predelu Bombaya je eks-
plodirala bomba, ki je skoraj popolnoma po-
rušila predilnico neke angleške družbe. Sedem
oseb je bilo ubitih, 40 pa ranjenih. Druga
bomba je eksplodirala v nekem poštnem ura-
du. Neko vladno žitno skladišče so demon-
stranti zažgali.

Tudi v Ahmedabu so nastale demonstracije
in spopadi, pri katerih je bilo mnogo mrtvih
in ranjenih. V Renconu je policija napadla
kolono demonstrantov, ki je skušala dospeti do
jejnišnice. Policija je rabila orožje. Med de-
monstranti in agenti je nastala pravcata bitka,
v kateri je neki mlad Indijec iztrgal iz rok

polijskega komisarja revolver in komisarja
ustrelil.
Kolektivne globe so bile naložene raznim
krajem v okrožju Surata. V Kolhapuru so In-
dijci vdrl v davčni urad in zmetali iz pisa-
ren pohištvo in listine. Oddelek čet, ki je pri-
šel takoj na pomoč policiji, je po srditi borbi
izpraznil urad. Okrog 50 Indijcev je bilo are-
tiranih. Na kolodvoru železniške proge Kolha-
pur—Miraj je bilo zažganih 20 tovornih vago-
nov z živili, ki so bila namenjena angleški
vojski.

Doznava se nadalje, da je indijski voditelj
Pej Bahadur javno ožigosal zadržanje vlade
podkralja do pravih članov kongresa. Obžalo-
val je zlasti, da podkralj ni dovolil podpred-
sedniku Mahi Mukerjevu in podpredsedniku
pokrajine Madras Uaji Gopalakariju obiskati
Gandhija v ječi. Bahadur je zaključil svoj go-
vor rekoč, da Angleži s svojo slepo zatratno
politiko samo pospešujejo trenutek, ko bo In-
dijcem uspelo zopet priboriti neodvisnost.

Pogreb generala Ledóchowskega

Rim, 17. dec. AS. Pogreb patra Ledochow-
skega, generala jezuitov, je bil danes v Jezuso-
vi cerkvi v navzočnosti kardinalov, diplomat-
skega zbora pri Sv. Stolicy, številnih osebnosti,
zastopnika rimskega guvernerja, zastopstev
Družbe Jezusove, poglavarjev cerkvenih redov,
institutov ter kolegijev. Mašo zadržnico je da-
roval dominikanski general p. Gillet, ki je
opravil tudi mrtvaško opravilo.

Živahna hrvatska trgovina

Zagreb, 17. dec. AS. Zaključena so bila trgo-
vska pogajanja med Hrvaško in Bolgarsko s po-
pisom protokola o blagovnem prometu in plačilnih
sredstvih. V gospodarskem ministrstvu so se začela
pogajanja za novo trgovsko pogodbo med Hrvaško
in Romunijo.

Borba za živila

Rim, 17. dec. AS. Kakor poroča angleška urad-
na agencija, se je načelnik angleškega odposlan-
stva za prehrano vrnil iz Severne Amerike v Lon-
don. Po svojem povratku je med drugim izjavil
tudi tole: »Ko sem bil v Washingtonu in v Ottawi,
sem vedno slišal, da zahtevamo živež ne kakor
priprosti prosjaki, marveč kakor deležniki. Ko sem
šel v Washington, je bil največji problem ladjevje.
Ta problem je še pereč, pridružil pa se mu je še
problem preskrbe. Nekaj časa nismo imeli tekme-
cev, zdaj pa zahteva Rusija živež in orožje. Bilo
je zelo težko doseči med vladami sporazum, ko-
liko živil naj vsakdo dobi.

Sv. oče spejel novega španskega poslanika

Vatikansko mesto, 17. dec. AS. Sv. oče je
sprejel novega španskega poslanika pri Sv. sto-
lici Dominga de Las Barcenasa, ki mu je izročil
svoje poverilnice. Po slovesni avdijenci, kjer
se je poslanik poklonil sv. očetu, ga je Pij XII.
povabil v svojo privatno knjižnico, kjer sta
se dolgo pogovarjala. Na koncu je poslanik
predstavil papežu svoje spremstvo, nakar se je
podal na grob sv. apostolov Petra in Pavla, ni
pa mogel obiskati državnega tajnika kardinala
Maglioneja, ki je bil na pogrebu p. Ledochow-
skega.

Potopitev angleške podmornice

Lisbona, 17. dec. AS. Angleška admirali-
teta javlja, da se angleška podmornica »Un-
dertone« ni vrnila v oporišče v predpisanem
času in da jo je treba smatrati za izgubljeno.
»Underton« je bila med najmodernejšimi pod-
mornicami angleške podmorniške mornarice.
Zgrajena je bila leta 1940.

A. Fogazzaro: 64

Palača ob jezeru

Izbral je en izvod svoje knjige, od katere je imel skoraj celotno izdajo doma. Začel je razmišljati, kaj naj napiše v knjigo kot posvetilo. Pripravil jih je nekaj, a nobeno mu ni bilo po volji; eno je bilo preveč hladno, drugo preveč drzno. Končno je vzel knjigo in napisal na prvo stran:

Mili pomladi
K. S.

Takoj na to pa je že bil nezadovoljen s tem, kar je napisal. Čutil je, da mora povedati več, pojasniti, kaj čuti. Ali naj to napiše v knjigo? Ne, ni se spodobilo. Zakaj? Ni našel pravega razloga in zato je še dodal: Mili pomlad ljubi pisatelj, ki ga nihče ne pozna in nihče ne ljubi. Zanj, samo zanj bo lahko postal velik in močan ter bo premagal usodo in pozabljenost. Če ga odvrne, bo zdrknil na dno prepada.

Da bi se umiril, se je lotil nekega rokopisa, ki ga je že dolgo časa pustil ob strani. A nise mogel umiriti. Delo mu ni šlo od rok in neprestano je pogledoval proti oknu, odkoder mu je dež še vedno ponavljal:

Jokaj, jokaj, ne ljubi te, ne ljubi te.
Čez nekaj časa je vstal in odšel iz hiše. Pozneje bi si ne znal dati odgovora o tem, kaj je počel v teh dolgih urah, dokler ni vstopil v stanovanje Steineggejevih.

Pozdravljeni, dragi prijatelji! Kako sem vesel, da ste prišli, kljub tako strašnemu vremenu. Dajte meni! Je vzkliknil Steinegge, ki mu je prišel odpret, ko mu je jemal iz rok dežnik in klobuk

»Dober dan, gospod Silla,« je mirno dejala Edita.

Sedela je poleg okna in šivala. Dvignila je obraz, ki ni bil niti zardel, niti blede, nato pa se je obrnila proti oknu.

Kljub deževnemu vremenu, je soba bila svetla. Na mizi, ki ni bila pokrita z lepim črnomo-drim prtom, je bilo več debelih knjig, cel kup papirja in črnilnik, vse razvrščeno na tistem koncu mize, kjer je pravkar sedel Steinegge.

»Ta Gneist je zelo velik mož,« je dejal Steinegge; »Nemčiji ga zelo cenijo. Morali bi prečitat ta članek v reviji »Unsere Zeit«. A jaz sem le majhen mož, ko prevedem pet ali šest strani, že ne morem več. Morali bi se kmalu naučiti nemško, da bi mogli prevesti njegov Self-Government. Delam za gospoda grofa, ker moram jesti, a zdi se mi ta trud popolnoma zavrnjen. Poleg tega prevajam zelo slabo francosko. Mislim, da bi z italijanskim prevodom mnogo zaslužili, ker bi se vaši rojaki brez dvoma zelo zanimali za to delo. Ne verjamejte? Čudno! Če bi imel dovolj denarja, bi ga dal prevesti na lastne stroške. Ne? Čudno! Sedite! Kako knjigo imate?«

»To knjigo si dovoljujem podariti gospodični Editi,« je odvrnil Silla in položil knjigo na polico poleg Schillerjevega lika in pri tem pogledal Editi.

»Hvala lepa, dragi prijatelj,« je dejal Steinegge.

Edita je položila roke na kolena in pogledala Silla.

»Hvala lepa,« je dejala, na pol začudeno, na pol radovedno. »Kakšna knjiga je?«

»Knjiga, o kateri sem vam govoril snoči,« »Snoči?«

»Poglej jo vendar!« je dejal Steinegge in ji podal knjigo z nekoliko nestrpno kretnjo, ki je bila morda prva napram hčerki.

»Ah, vaša knjiga »Sanje!« Brez dvoma jo bom prav rada čitala. Očka, čitala jo bova skupaj, da si odpočiješ od svojega Gneista.«

Vrnila je knjigo očetu, ne da bi jo prelistala. Opazila pa je posvetilo.

»Prepričan sem, da je zelo lepo delo in da nama bo zelo všeč,« je hitel zagotavljati Steinegge ves zardel zaradi zadrege, zaradi hčerki-ne hladnosti. »So pesmi?«

»Ne.«

»Ne? Misliš, da ste pesnik.«

»Zakaj?«

»Oprostite, dragi prijatelj,« Steinegge je smeje se prijel mladeniča za roko. »Zaradi vaše samoveznice, ki je vedno v neredu. V Torinu sem preučeval nekega mladeniča, ki je trdil, da imajo pesniki vedno nerodno zavezano samoveznico. Torej ne pišete pesmi?«

»Nikoli.«

»Je to povest?«

»Da.«

»Mislim, da so jo čitatelji in kritiki zelo pohvalili. Je naredila mnogo hrupa?«

»Da, toliko kakor kamen, ki pade v vodnjak. Bila je sprejeta zelo hladno. Nisem našel niti ene osebe, niti med tistimi maloštevilnimi, katerim sem jo podaril, ki bi jo bila sprejela kakor se sprejme tujca, ki ga je priporočil prijatelj; kakor skromnega obiskovalca brez nadarjenosti morda, a ne brez srca, ki ne želi drugega, kakor da bi ga poslušali, kadar sami hočete.«

»Kako to? Bržkone je bilo to iz zavisti.«

»Ne, ne. So nesrečne knjige in ljudje, ki

vzbujajo odpor že na prvi pogled celo najbolj plemenitim sreem.«

»Res je tako, dragi prijatelj.«

»Mislim, da bi si pisatelj tega ne smel domišljati,« je pripomnila Edita, ne da bi dvignila glavo.

Silla je molčal.

»Zakaj, Edita?« je vprašal Steinegge.

»Ker mu tako mnenje jemlje zaupanje in moč. Brani mu, da ne more mirno proučiti napak svojega dela.«

»Nikakor ne,« je izjavil Silla. »Nekaj časa človek vztraja in kljubuje usodi. Rane še povečajo pogum. Končno pa pride nova, nepričakovana in tedaj ne preostane drugega, kot da si človek prizadeva, da pade dobro, z dvignjeno glavo, ne da bi prosil usmiljenja.«

»Morda je res tako. Vendar pa je treba paziti, da človek ne pripisuje preveč usodi. Se vam ne zdi tako? Ali ni bolj možgato, če človek ne veruje preveč v usodo?«

»Ne veruješ v usodo?« je vzkliknil Steinegge. »Ali bi ti bila izgnanka, skoraj rečna in sama s starim lenuhom, če bi ne bilo usode?«

Editine oči so se zaškrile.

»Oče!« je dejala.

Steinegge ni imel več poguma, da bi z besedo potrdil to, kar je rekel prej, pač pa je smeje se potrdil z glavo.

Edita je vstala in se mu približala.

»Oprostite, gospod Silla,« je dejala, naš prijatelj ste in zato mi boste dovolili, da nekaj povem očetu. »Ali ne veš,« je nadaljevala, obrnivši se k očetu, »da je zame največja sreča, da smem živeti skupaj s teboj, vedno samo s teboj. Ljubiti te, ti sreči, živeti v zavesti, da me varuješ in imaš rad?«

SPORT

Torino: 8 zmag

Šele po 11. kolu državnega nogometnega prvenstva se je posrečilo enajststori Torino, da je izpodrinil Livorno. Ta ima sicer isto število točk,

FANTEK V NEBESIH

TEKST IN SLIKANICE: DAGMAR KACER

KO SO VSE LEPO UREDILI, SO POZVONILI S SREBRNIMI ZVONČKI IN IZGINILI. — KAKO VESELA STA BILA SIROMAČKA V ZAKRPAH OBLEKCAH JEZUSKOVH DARIL!

SKOZI ZASNEŽENE VASI IN MESTA SO HITELI BOŽJI POSLANCI IN SREČAVALI LJUDI, KI SO HITELI K POLNOCNICI.

zaostaja pa v različni golov. Vse kaže, da je Livorno kmalu s presenečenji. Do besede bodo prišla tudi še moštva, ki imajo samo po 13 ali po 12 točk. O Romi smo že poročali, da v njenih vrstah nekaj škripa in da letošnje sezone najbrž ne bo končala tako slavno kakor lansko. Preteklo nedeljo je bilo na njeni strani vseh 20.000 gledalcev, vendar je morala na lastnem igrišču kloniti pred Ambrosiano. Izid je bil 3:1 v prid gostom. Precej lep obisk so imeli tudi v Milanu (10.000 gledalcev), Livorno pa, ki je igral v Genovi in tam podlegel z 2:5, je privabil 9000 prištev nogometne igre. Po enajstem kolu nudi razpredelnica naslednjo sliko:

Torino	11	8	0	3	29	8	16
Livorno	11	7	2	2	20	16	16
Genova	11	6	1	4	31	23	13
Juventus	11	5	3	3	26	20	13
Bologna	11	5	2	4	17	11	12
Milano	11	3	6	2	12	9	12
Ambrosiana	11	5	2	3	13	11	12
Fiorentina	11	5	2	4	19	18	12
Lazio	11	5	2	4	25	24	12
Roma	10	3	4	3	11	16	10
Atalanta	11	4	2	5	12	16	10
Bari	11	3	3	5	13	18	9
Liguria	10	3	2	5	8	18	8
Triestina	11	0	8	3	8	14	8
Venezia	11	1	4	6	8	18	6
Vicenza	11	2	1	8	12	24	5

Od prirediteljev prihodnje nedelje bo posebno zanimivo zvedeti, kako se bo obnesel Livorno v Rimu, kjer bo igral proti Romi. Zelo verjetno je, da bo Livorno napel vse sile, da bi se še obrljal kaj časa, med vodilnimi klubi. Precej lažja naloga čaka Torino, čigar ime čitamo ta teden prvič na prvem mestu; igral bo v Bergenu z Atalanto, ki bo morala odstopiti najbrž ves izku-piček v točkah.

Šport v kratkem

Meazza je še vedno izvrsten. Kdor je pozorno motril potek državnega nogometnega prvenstva, mu ni ušlo, da je igrala enajststori Juventus iz Torina v začetku nepričakovano slabo. Po četrty nedelji pa je začel Torino z zmagami. Sledile so tri zmage po vrsti in potem je prišlo srečanje z Livornom, čigar ime je ble-stelo visoko na vrhu razpredelnice. Tudi Li-vorno je moral kloniti pred Juventusom, pa še kakol izid je bil 3:0 v prid Torincem. Kaj se je v resnici zgodilo, da je začel Juventus kar nenadno s tolikšno srečo? Njegove vrste je okrepil štiri reprezentativce Meazza in vnesel v moštvo novega duha in obilico izkušenj. Bomo videli, če se bo moč Meazza tudi v bodoče tako uspešno uveljavljala v »pomlajeni« enajststori Juventus?

V Beljaku so nadaljevali z nogometnimi tek-mami za prvenstvo koroškega okrožja. Tokrat je bila sreča na strani domače enajststorie, ki je po napeti igri šele v 77. minuti dosegla vodilni gol in zmagala z 1:2. Nedeljski uspeh je pomagal Beljačanom do trenutnega prvega mesta na raz-predelnici. Beljačani, kakor tudi celovski letalci imajo sedaj po sedem točk. Jesensko prvenstvo pa še ni končano. Jeseničani bodo igrali še proti celovškemu Rapidu; če bodo zmagali, jim bo pripadel naslov jesenskega nogometnega prvaka.

K zagrebškimi rezultatom pretekle nedelje dodajamo, da je Gradjanski premagal Haško s 3:2, Concordia pa Železničarje s 1:0. Na tabeli vodi še vedno Concordia.

Nemški pokalni prvak Monakovo 1860 je gostoval v olimpijskem stadionu v Amsterdamu proti tamošnji enajststori nemških letalcev. Mo-nakovčani so pokazali tudi tokrat lep nogomet in zmagali s 7:2 (5:1). Prirediteljev je obiskalo 10.000 oseb.

Danes dopoldne je zapustil dolino solz in odšel v boljše onostranstvo naš ljubljeni soprog in predobri oče ter stric, gospod

Fran Bonač

dvorni svetnik v pokoju

Dragega pokojnika bomo spremili k večnemu počitku v soboto, 19. decembra 1942, ob treh popoldne v Žal, iz kapelice sv. Andreja na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, 17. decembra 1942.

Eliza Bonač, soproga s sinom Vladimirjem

in ostalo sorodstvo

Edgar Wallace: 28

Skrivnost skrivljene sveče

Roman

Rada bi bila govorila z gospodom Meredithom,« je odgovorila obiskovalka z »afektiranim glasom, s kakršnim skušajo nekateri opravičiti svojo revščino, hoteč opozoriti, da so včasih živel v boljših razmerah.

»Vaša želja se izpolni,« je odvrnil T. Ks. uradno. Odprl je težka vrata, stopil v vežo, kjer ni bilo nikake preproge, — v uradnih prostorih ne poznajo okrasov — in pokazal gospe po stopnicah v prvo nadstropje, kjer je bil njegov urad.

Prižgal je vse luči in pogledal obiskovalko, ki je bila prijazna gospa, očitno stanodajavka.

»Poštena ženska,« je pomislil T. K. », vendar z lornjetom in bobrovino!«

»Oprostite, da sem prišla ob tej uri,« se je začela opravičevati, »,a, kakor je imel navado reči moj rajni oče, honny soit qui mal y pense! (Sram naj ga bo, kdor pri tem kaj slabega misli! — Geslo angleškega reda podveze.)

»Vaš rajni oče je bil nemara trgovec s podvezami?« je dejal s šegavim poudarkom T. Ks.

»Izvolite sesti, gospa...«

»Gospa Cassley,« je rekla gospa ponosno in sedla. »Bil je v trgovini s tapetami. A treba se je upirati, kadar začne hudič svirati, pravi pregovor.«

»In kakšen hudič vam je zagodel, gospa Cassley?« je vprašal T. Ks. že nekoliko nestrpen, da bi izvedel za povod njenega obiska.

»Mogoče ne bo prav,« je nadaljevala gospa in stisnila ustnice, »a dva črnuha ne napravita beluh.«

»In ni vse zlato, kar se svetli,« je pristavil zdolgočasno T. Ks. »Ali bi mi blagovolili povedati svojo zadevo, gospa Cassley? Radoveden sem.«

»Poslušajte, gospod, kaj je,« je odgovorila gospa Cassley z vso preprostostjo, pozabivši na svojo izobrazbo. »Pri meni stanuje neka gospodična, deklet, kakor se spodobi, da dobite malo takih. In jaz vem, vam rečem, kaj se pravi biti pošten, ker sem imela že več najemnic in sem bila vzgojiteljica v družini nekega doktorja.«

»Potem pač lahko govorite,« ji je pripomnil smehljaje se T. Ks. »In kaj se je primerilo vaši gospodični? Pa še to prej — vaš naslov?«

»Marylebone Road 85 A,« je odgovorila gospa. T. Ks. se je vzravnil.

»No, in kaj se je zgodilo z gospodično?« je brž vprašal.

»Kolikor vem,« je nadaljevala zgovorna gospa, »je v službi pri nekem gospodu Karu kot strojevalnica. Na stanovanje je prišla k meni pred štirimi meseci.« (»Kdaj je prišla, ni važno,« je menil T. Ks. nestrpno.) »Ali imate kako posebno naročilo, ki bi vam ga dala gospodična?«

»Tako je, gospod,« je nadaljevala gospa Cassley z zaupnim glasom, meneč, da mora tako odkrivati policijskemu uradniku vso zadevo, »gospodična mi je rekla, naj bi, če bi se kdaj po osmi uri ne vrnila domov, šla k T. Ksu, in mu povedala...«

Napravila je dramatičen odmor.

»Da, da,« je bil T. Ks. nestrpen. »Nadaljujte brž za božjo voljo!«

»...in mu povedala,« je nadaljevala gospa Cassley, »da Belinda Mary...«

T. Ks. je planil pokonci.

»Belinda Mary, Belinda Mary!« je vzkliknil.

V trenutku je vse razumel. Gospodična, ki je poznala Grka in bila zaposlena pri Karu, je bila pri njem gotovo zaradi nekega svojega posebnega namena. Kara je moral imeti kakostvar njene matere, kako zelo pomembno stvar, kateri se ni marala odpuščati in bi jo rada na ta način spet dobila. Gospa Cassley je še nadalje besedičila, a njeno govorjenje mu je bilo le prazen zvok. Da je Belinda Mary mislila nanj, mu je vzbujalo v srečo nenavadno začudenje.

»Seveda je mislila samo na policista,« se je oglasil njegov uradni jaz. »Mogoče ga je zavrnil človek T. Ks.«

Poklical je po telefonu Mansusa in mu dal nekaj navodil.

»Počakajte tukaj,« je ukazal začudenji gospe Cassley. »Moram še nekaj poizvedeti.«

Kara je bil doma in že v postelji. T. Ks. je vedel, da hodi ta nenavadni človek zgodaj spat in da sprejema v svoji dobro zavarovani sobi. Sluga ga je takoj odvedel in je vstopil. Kara je ležal v domači svileni obleki na postelji in kadil. V sobi je bilo tako toplo, da je bilo tudi v tem neprijetnem februarskem večeru neznožno.

»Kako prijetno presenečenje,« je rekel Kara, »se vzravnil in sedel. Upam, da mi oprostite moj dšhabillé.«

T. Ks. ni odlašal in je kar začel.

»Kje je miss Holland?« je vprašal.

»Miss Holland?« Karove obrvi so izdale, ka-ko se je začudil. »Kako čudno vprašanje, dragi

moj človek! Bo pač doma, ker si moram vendar misliti, da je odšla iz moje hiše.«

»Doma je ni,« je rekel T. Ks. »,in jaz si moram misliti, da vendar ni odšla iz te hiše.«

»Kako nezaupni ste, gospod Meredith!«

Kara je pozvonil in Fischer je vstopil s skodelico kave na podstavku.

»Fisher,« je zamrmral Kara, »gospod Meredith bi rad vedel, kje je miss Holland. Ali bi mu ne mogli pojasniti, ko poznate bolje njena pota ko jaz?«

»Kolikor jaz vem,« je uslužno odgovoril Fischer, »je odšla od tu ob svoji navadni uri okoli pete in pol. Trenutek pred peto me je poslala, da sem odnesel neko pismo, a ko sem se vrnil, ni bilo več njenega klobuka in plašča, zato sklepam, da je tudi ona odšla.«

»Ali ste jo videli oditi?« je vprašal T. Ks.

Sluga je odmahal z glavo.

»Ne, gospod, redko vidim, kdaj gre in kdaj pride gospodična. Gospodična ni imela nikake omejitve in se je lahko vedno svobodno gibala. Mislim, da govorim točno, gospod?« se je obrnil h Karu.

Kara mu je prikimal.

»Verjetno jo najdete doma,« je posmehljivo namignil s prstom Tu. Ksu. in nadaljeval: »Kaj mislite, da bi skrivaj razne lepote v svoji hiši kakor na Vzhodu, zlasti kadar jih zasleduje kak občutljiv policist?«

T. Ks. je vrnil šalo za šalo, ker se mu ni zdelo, da bi kaj pridobil, ako bi se vznemirjal. Po nekaj običajnih vljudnih besedah se je poslovil. Ko se je vrnil v urad, je našel Mansusa, ki je zabaval gospo Cassley s fantastičnim opisovanjem proslulih zločincev, katere je aretirail.